

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **O. L.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 5. 2007, č. j. 61 Az 116/2005 - 21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 9. 5. 2007, č. j. 61 Az 116/2005 - 21, odmítl žalobu podanou žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 20. 9. 2005, č. j. OAM-1729/VL-07-08-2005, kterým byla podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zamítnuta jako zjevně nedůvodná žádost stěžovatele o udělení azylu.

Proti tomuto usnesení krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že shledává vážná pochybení všech státních orgánů v řízení o udělení azylu a že především krajský soud posoudil jeho věc v rozporu se zákonem. Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení krajského soudu, a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně požádal i o ustanovení zástupce a o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že krajský soud zaslal stěžovateli výzvu ze dne 11. 6. 2007, jejíž přílohou byl formulář (vyjádření o osobních, výtěžkových a majetkových poměrech), s tím, aby jej stěžovatel řádně vyplnil a za účelem posouzení žádosti o ustanovení zástupce v řízení o kasační stížnosti zaslal zpět soudu do 10 dnů. Krajský soud tyto písemnosti zaslal stěžovateli opakovaně na adresu P. 4 – K., K L. 345/10, kterou uváděl v kasační stížnosti, ale v obou případech byly zásilky pro nezastižení adresáta uloženy u pošty (dne 14. 6. 2007 a dne 18. 7. 2007), a stěžovatel byl vyzván, aby si tyto zásilky vyzvedl. Stěžovatel si však uvedené zásilky ani po těchto výzvách nevyzvedl, a proto byly doručeny ve smyslu ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř. dne 18. 6. 2007, resp. dne 23. 7. 2007. Usnesením krajského soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 61 Az 116/2005 – 32, byl jednak zamítnut návrh stěžovatele na ustanovení zástupce a jednak byl

stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě 15 dnů od dne doručení tohoto usnesení si zvolil pro řízení o kasační stížnosti advokáta a doložil krajskému soudu doklad o řádném zastoupení tímto advokátem (plnou moc), který ho bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti. Současně byl poučen o tom, že pokud ve stanovené lhůtě nevyhoví požadavku krajského soudu, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo stěžovateli zasláno opět na adresu P. 4 – K., K L. 345/10, ale zásilka i tentokrát pro nezastižení adresáta uložena dne 6. 9. 2007 u pošty a stěžovatel byl vyzván, aby si písemnost vyzvedl, což neučinil. K doručení ve smyslu § 50c odst. 4 o. s. ř. tak došlo dne 10. 9. 2007. Toto usnesení bylo zasláno stěžovateli i na adresu I., o. s., P. 7, J. Z. 36, kterou stěžovatel také zmínil pro doručování, kde bylo uvedené rozhodnutí převzato dne 14. 2. 2008. Stěžovatel však do současné doby nereagoval a soudu nepředložil žádný doklad, který by osvědčoval, že je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Z tohoto ustanovení vyplývá, že povinné zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu je zvláštní podmínkou řízení o kasační stížnosti, jejíž nedostatek lze odstranit, ale bez jejíhož splnění však nelze vydat rozhodnutí ve věci samé. Stěžovatel podle obsahu spisu nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a nemá ani zaměstnance (členy), kteří by za něho jednali nebo ho zastupovali, a jež by měli takové vzdělání. Jelikož stěžovatel přes výzvu krajského soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, neodstranil nedostatek podmínky řízení o tomto mimořádném opravném prostředku, který tak brání pokračování v řízení. Skutečnost, že stěžovatel není zastoupen advokátem brání tomu, aby kasační stížnost byla věcně projednána.

Nejvyšší správní soud proto z uvedených důvodů kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s. odmítl (srov. i shodné usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19, www.nssoud.cz).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. května 2008

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu